

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 977/2011

z dnia 3 października 2011 r.

zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ustanawiające wspólnotowy kodeks wizowy (kodeks wizowy)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks wizowy („kodeks wizowy”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 50,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 48 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) ⁽²⁾ VIS ma być wprowadzany stopniowo w poszczególnych regionach w kolejności określonej przez Komisję w decyzjach przyjętych zgodnie z procedurą komitetową.
- (2) Zgodnie z art. 48 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Komisja określa datę rozpoczęcia funkcjonowania VIS w regionie pierwszym oraz datę, od której przekazywanie wszystkich danych do VIS staje się obowiązkowe w kolejnych regionach. Dane te obejmują dane alfanumeryczne, zdjęcia oraz odciski palców. Zanim przekazywanie danych stanie się w danym regionie obowiązkowe, państwa członkowskie mogą gromadzić i przekazywać do VIS dane alfanumeryczne i zdjęcia, a opcjonalnie także odciski palców, w każdym miejscu po powiadomieniu Komisji o zakończeniu niezbędnych prawnych i technicznych przygotowań do gromadzenia danych i przekazywania ich do VIS. W wyniku tego w odniesieniu do rejestracji w VIS mogą współistnieć trzy różne sytuacje:
- (3) W regionach, w których gromadzenie i przekazywanie danych wizowych do VIS stało się obowiązkowe na skutek decyzji Komisji, wszystkie dane, o których

mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie VIS, w tym odciski palców każdej osoby ubiegającej się o wizę, zostaną zarejestrowane w VIS, z wyjątkiem sytuacji, kiedy osoba ubiegająca się o wizę jest zwolniona z wymogu złożenia odcisków palców zgodnie z art. 13 ust. 7 kodeksu wizowego. W przypadku miejsc, w których stosowanie VIS nie jest jeszcze obowiązkowe, państwa członkowskie mogą również podjąć decyzję o gromadzeniu i rejestrowaniu w VIS wszystkich danych, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie VIS, w tym odcisków palców, każdej osoby ubiegającej się o wizę.

- (4) W miejscach, w których stosowanie VIS nie jest jeszcze obowiązkowe, jedno państwo lub więcej państw członkowskich mogą jednak nie rejestrować w VIS danych dotyczących osób ubiegających się o wizę, podczas gdy inne państwa członkowskie mogą rejestrować tylko dane alfanumeryczne i zdjęcia osób ubiegających się o wizę.
- (5) Zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. aa) rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) ⁽³⁾ począwszy od dwudziestego dnia od rozpoczęcia funkcjonowania VIS w regionie pierwszym szczegółowa odprawa przy wjeździe ma obejmować weryfikację tożsamości posiadacza wizy i autentyczności wizy poprzez sprawdzenie w VIS. Zgodnie z art. 18 rozporządzenia w sprawie VIS odprawę należy przeprowadzać na podstawie numeru naklejki wizowej łącznie z weryfikacją odcisków palców posiadacza wizy. Jednak w okresie najwyżej do trzech lat od daty uruchomienia systemu w regionie pierwszym przeszukiwanie VIS można też przeprowadzać z wykorzystaniem samego numeru naklejki wizowej. Po upływie tego okresu przeszukiwanie VIS należy przeprowadzać na podstawie numeru naklejki wizowej w połączeniu z informacjami dotyczącymi odcisków palców, z wyjątkiem osób, od których nie można pobrać odcisków palców. Ponadto w dodatkowym okresie najwyżej trzech lat, w drodze odstępstwa, przeszukiwanie VIS może się odbywać na podstawie samego numeru naklejki wizowej w ograniczonych okolicznościach, które określono w art. 7 ust. 3 lit. ab) kodeksu granicznego Schengen.

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60.

⁽³⁾ Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.

- (6) Aby usprawnić odprawę na granicach zewnętrznych, na naklejce należy umieścić szczególny kod potwierdzający, że posiadacz wizy jest zarejestrowany w VIS. Brak takiego kodu powinien pozostać bez uszczerbku dla obowiązku przeprowadzenia przez państwa członkowskie kontroli wszystkich posiadaczy wizy przy wjeździe na granicach zewnętrznych obszaru Schengen w oparciu o VIS, jak określono w art. 7 ust. 3 kodeksu granicznego Schengen. W przypadku kiedy nie zarejestrowano żadnych danych i kiedy służby graniczne otrzymują niezmiennie negatywną odpowiedź z VIS, brak kodu na naklejce wizowej będzie potwierdzeniem faktu, że taka negatywna odpowiedź nie wynika z problemów technicznych (niepoprawna identyfikacja negatywna) lub nadużycia systemu.
- (7) Ponadto na naklejce wizowej należy dodać szczególny kod informujący, że posiadacz wizy jest zarejestrowany w VIS, lecz nie pobrano jego odcisków palców, jako że pobieranie odcisków nie było jeszcze obowiązkowe w danym regionie. Obecność takiego kodu powinna pozostać bez uszczerbku dla obowiązku przeszukiwania VIS w oparciu o numer naklejki wizowej łącznie z weryfikacją odcisków palców po upływie trzech lat od momentu uruchomienia systemu w regionie pierwszym.
- (8) W celu zapewnienia ujednoliconego stosowania przez państwa członkowskie kodów związanych z rejestrowaniem posiadaczy wiz i ich odcisków palców w VIS należy odpowiednio zmienić załącznik VII do rozporządzenia (WE) nr 810/2009.
- (9) Biorąc pod uwagę fakt, że rozporządzenie (WE) nr 810/2009 opiera się na dorobku Schengen zgodnie z art. 5 Protokołu w sprawie stanowiska Danii dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 4 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania zgłosiła włączenie tego dorobku do duńskiego prawa krajowego. Tak więc Dania zobowiązana jest w świetle prawa międzynarodowego do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (10) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy, zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽¹⁾. Zjednoczone Królestwo nie jest zatem związane przepisami niniejszego rozporządzenia ani nie podlega jego stosowaniu.
- (11) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽²⁾. Irlandia nie jest zatem związana przepisami niniejszego rozporządzenia ani nie podlega jego stosowaniu.
- (12) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽³⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy⁽⁴⁾.
- (13) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁵⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁶⁾.
- (14) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽⁷⁾.
- (15) W odniesieniu do Cypru niniejsze rozporządzenie stanowi zbiór przepisów oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób związany z tym dorobkiem, w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (16) Niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób związany z tym dorobkiem, w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

(17) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wiz,

ponieważ pobieranie odcisków palców w danym regionie nie było obowiązkowe, dodaje się uwagę: »VIS 0«.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W pkt 9 lit. a) załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 810/2009 dodaje się tiret w następującym brzmieniu:

- „— Jeżeli wszystkie dane, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia w sprawie VIS są zarejestrowane w wizowym systemie informacyjnym, dodaje się uwagę: »VIS«.
- Jeżeli jedynie dane, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie VIS, są zarejestrowane w wizowym systemie informacyjnym, a dane, o których mowa w lit. c) nie zostały zarejestrowane,

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od daty, o której mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

Rozporządzenie przestaje obowiązywać w dniu, w którym gromadzenie i przekazywanie danych, o których mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 staje się obowiązkowe w odniesieniu do wszystkich wniosków w ostatnim regionie, w którym wprowadza się VIS, zgodnie z decyzją, którą ma przyjąć Komisja, a o której mowa w art. 48 ust. 3 rozporządzenia w sprawie VIS.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 października 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący